

Marta Noga

Wpływ kierownictwa duchowego na życie mistyczne św. Faustyny Kowalskiej.

Streszczenie pracy doktorskiej

Niniejsza rozprawa wpisuje się w linię dotychczasowych opracowań dotyczących św. Faustyny Kowalskiej, jej przeżyć mistycznych, przymiotu Bożego Miłosierdzia wyłaniającego się z jej pism oraz sylwetek bł. ks. Michała Sopoćki i o. Józefa Andrasza SJ. Tematem prezentowanego opracowania jest Wpływ kierownictwa duchowego na życie mistyczne św. Faustyny Kowalskiej. Zasadniczy problem pracy został sformułowany w formie pytania: Jakie znaczenie dla życia mistycznego św. Faustyny miało kierownictwo duchowe?

Niniejsze opracowanie stanowi pierwszą próbę ukazania w sposób całościowy rad obydwu kierowników duchowych siostry Faustyny i ich znaczenia dla jej życia duchowego. Problem pracy został rozwiązany na podstawie analizy tekstów źródłowych oraz dostępnej literatury dotyczącej tematu miłosierdzia Bożego. W celu głębszego zrozumienia terminów ujętych w temacie niniejszego studium, odwołano się do opracowań z dziedziny teologii duchowości, a także kierownictwa duchowego. Ważne okazało się także studium pozycji książkowych i artykułów podejmujących temat miłosierdzia w tekstach biblijnych. Podjęcie tego wątku wiąże się z przeżywaniem przez s. Faustynę prawdy o Bożym miłosierdziu.

Praca składa się z pięciu rozdziałów, które ukazują rozwój życia mistycznego św. Faustyny Kowalskiej od momentu wstąpienia do Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia tj. w 1925 roku do jej śmierci w 1938 roku. Rozdział pierwszy prezentuje okres formacji do czasu złożenia ślubów wieczystych w 1933 roku. W rozdziale tym kierownictwo duchowe opisane jest w szerszym zakresie jako prowadzenie samego Jezusa, co stanowi podstawę definicji kierownictwa duchowego. Rozdział przedstawia także chronologicznie osoby, które pojawiają się w życiu świętej i udzielają jej rad w początkach formacji zakonnej.

Rozdział drugi przedstawia sylwetkę pierwszego kierownika duchowego s. Faustyny - bł. ks. Michała Sopoćkę. W rozdziale tym omówione zostaną początki tego procesu, pierwsze zalecenia i współpraca z łaską Bożą a także trudności związane z rozeznaniem skąd pochodzą nadzwyczajne przeżycia świętej.

Rozdział trzeci ukazuje dalszy rozwój życia mistycznego s. Faustyny w kontekście zaleceń o. Józefa Andrasza SJ, który towarzyszył duchowcowi ostatnich dwóch lat jej życia. Zaprezentowany zostanie wymiar aretologiczny życia siostry Faustyny w realizacji cnót teologicznych i moralnych w stopniu heroicznym. Zostanie także opisany proces doskonalenia w procesie realizacji woli Bożej w kontekście zalecenia Jezusa, by powstało nowe zgromadzenie.

Rozdział czwarty prezentuje duchowe owoce kierownictwa duchowego zaręczyny duchowe oraz zjednoczenie mistyczne jako owoc współpracy siostry Faustyny z łaską Bożą. Zaprezentowane zostaną także fenomeny nadzwyczajne towarzyszące osiągnięciu świętości.

Rozdział piąty ukazuje apostołski wymiar kierownictwa duchowego, który wyrażał się przez modlitwę, pisanie *Dzienniczka* i głoszenia orędzia miłosierdzia, nie tylko słowem ale także życiem. Zostaną także omówione formy nabożeństwa do Bożego Miłosierdzia według chronologii: Obraz Jezusa Miłosiernego, święto Bożego Miłosierdzia, Koronka do Bożego Miłosierdzia i idea nowego zgromadzenia z prezentacją rysu historycznego każdej z form, a także wymiaru apostołskiego każdej z nich.

Podsumowując należy stwierdzić, że kierownictwo duchowe ma duże znaczenie dla rozwoju życia duchowego i wzrastania w świętości. Z pism s. Faustyny wynika, że potrzeba kierownictwa duchowego ujawnia się już na samym początku życia duchowego, zwłaszcza gdy chodzi o rozeznawanie poruszeń, działania Boga w duszy i współpracy z łaską. Ujawnia się zwłaszcza gdy Bóg zaprasza duszę do głębszej relacji ze sobą i otrzymaniu daru kontemplacji wlanej i zjednoczenia przeobrażającego.